

NAMAZ NASIL KILINIR?

www.tevhiddersleri.org

www.tevhiddergisi.org

Namaz Nasıl Kılınır?

Namazın kılınışı şekli, kadın ve erkek için aynıdır. Aralarında hiçbir fark yoktur.

“Beni nasıl namaz kılarken görürseniz siz de öyle namaz kılın.” (Buhari, 631; Müslim, 674)

“Kadınlar, erkeklerin benzerleridir.” (Ebu Davud, 236; Tirmizi, 113)

“Niyet ettim Allah rızası için...” şeklinde, **dil ile** niyet edilmez.

Bu, dinde olmayıp sonradan ortaya çıkarılmış bir bidattır.

Niyet, **kalp ile** edilir.

1. İftitah Tekbiri Alınır

Eller, avuç içleri kibleye bakacak şekilde omuz veya kulak hizasına kaldırılır ve “Allahu Ekber!” denilerek tekbir getirilir.

“Allah Resûlü (sav), namaza başlarken iki elini omuz hizasına kadar kaldırırdı.” (Buhari, 738)

“Allah Resûlü (sav), namaz kıldığı zaman ellerini, baş parmakları kulaklarının hizasında olacak şekilde kaldırıyordu.” (Müslim, 401)

2. Eller Bağlanır

Eller; sağ el, sol elin üzerinde olacak şekilde göğüs üzerine konulur. Ellerin üst üste konulması iki şekilde de yapılabilir:

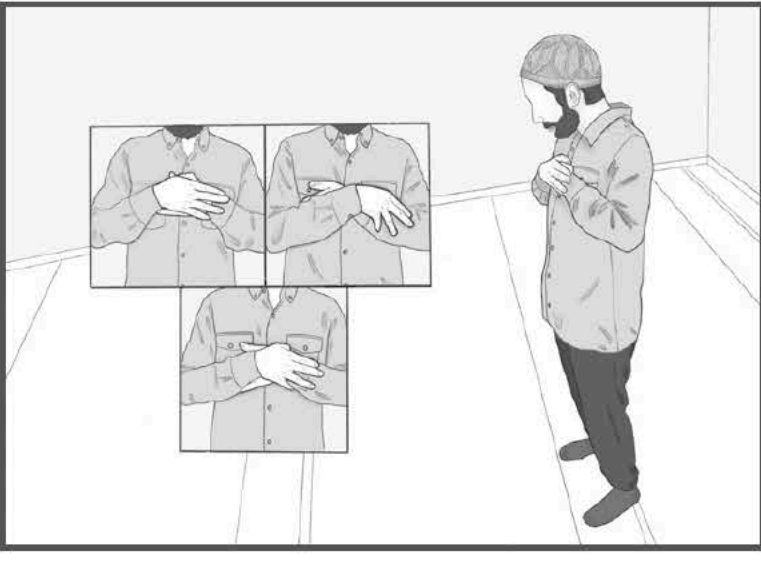
a. Sağ eli sol bilek üstüne (el bileğinden dirseğe kadar herhangi bir yere) koymak

b. Sağ el ile sol eli kavramak

• Sağ el, sol kolun el bileğinden dirseğe kadar herhangi bir yerine konulabilir.

Vail ibni Hucr’dan (ra) şöyle rivayet edilmiştir:

“Ben kendi kendime, ‘Nebi’nin nasıl namaz kıldığına bakacağım.’ dedim. ve Nebi’yi izlemeye başladım. Nebi (sav) namaz için kalktı, kibleye yöneldi, tekbir getirdi ve ellerini kulaklarının hizasına kaldırdı. Sonra sağ elini sol elinin, bileğinin ve kolunun üzerine koydu.’ ” (Ebu Davud, 726; Nesai, 889)

3. İstiftah Duası Okunur

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ

“Allah’ım, sana hamdederek seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. İsmi mübarek ve azametini yücedir. Senden başka ilah yoktur.” (Ebu Davud, 775; Tirmizi, 242)

• Allah Resûlü’nün yaptığı farklı dualar bulunmaktadır; bu dualardan birisi okunabilir.

4. Eûzu Besmele Getirilir:

İstiaze getirilir:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

“Kovulmuş şeytandan Allah’a sığınırım.”

Daha sonra besmele getirilir:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“Rahmân ve Rahîm olan Allah’ın adıyla,”

Sabah, akşam ve yatsı gibi imamın açıktan Kur’ân okuduğu namazlar da dâhil, “Besmele” sessiz okunur.

Enes’ten (ra) şöyle rivayet edilmiştir:

“Ben; Resûlullah, Ebu Bekir, Ömer ve Osman ile birlikte namaz kıldım. Fakat hiçbirinin (açıktan) besmeleyi okuduğunu işitmedim.” (Müslim, 399)

5. Fâtiha Okunur

Fâtiha, namazın özüdür. İçerisinde Fâtiha olmayan namazın kabul olunmadığı unutulmamalıdır. (Besmele, Fâtiha Suresi’nin bir ayetidir.)

“Fâtihatu’l kitabı okumayanın namazı yoktur.” (Buhari, 756; Müslim, 394)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. مَا لِكَ يَوْمَ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ.
اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

“Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah’ın adıyla (okumaya başlıyorum). Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur. (O,) Er-Rahmân ve Er-Rahîm’dir. Din (Ahiret) Gününün sahibidir. Biz, yalnız sana ibadet eder, yalnız senden yardım dileriz. Bizi sırat-ı mustakime/dosdoğru yola hidayet et. Kendisine nimet verdiklerinin yoluna (ilet). Gazaba uğramış ve sapkınların (yoluna) değil.” (1/ Fâtiha, 1-7)

Fâtiha Suresi’ni bilmeyen kimse, ezberleyinceye kadar şu zikri okuyabilir:

“Bir adam Allah Resûlü’nün yanına gelerek, ‘Ben Kur’ân’dan bir şey ezberleyemiyorum. Bana yeterli gelecek ve onun yerine geçecek başka bir şey öğret.’ dedi.

Allah Resûlü (sav) şöyle buyurdu: ‘De ki:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

‘Allah, tüm noksan sıfatlardan yücedir. Allah’a hamdolsun. Allah’tan başka ilah yoktur. Allah büyüktür, yüce ve azametli olan Allah’tan başka güç ve kuvvet sahibi yoktur!’ ” (Ebu Davud, 832; Nesai, 924)

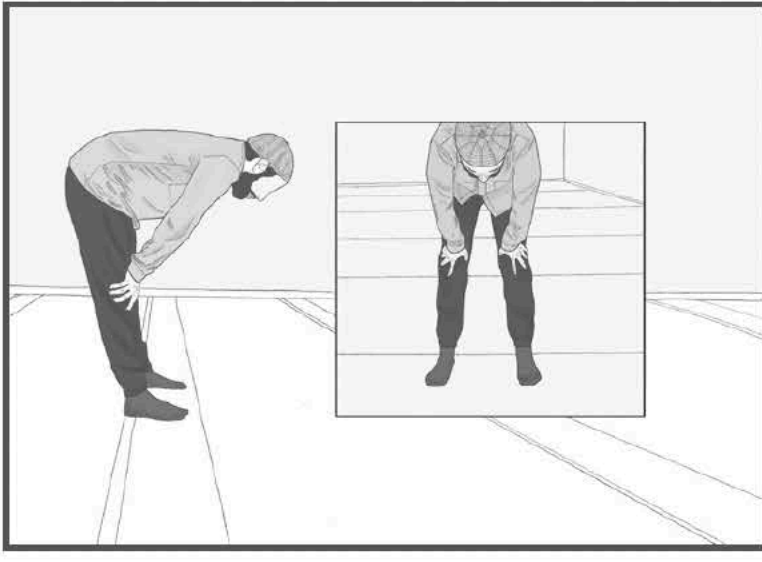
6. Kur’ân Okunur

Fâtiha Suresi’nden sonra Kur’ân’dan bir bölüm okumak, namazın sünnetlerindendir. Yaygın kanaatin aksine, 3 ve 4. rekâtlarda -zaman zaman- Fâtiha Suresi’ne ek sure okumak da sünnettir.

فَاقْرَأُوا مَا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ

“...(O hâlde) Kur’ân’dan kolayınıza geleni okuyun...” (73/Müzzemmil, 20)

Bu emir gereği Kur’ân’dan bir sure, bölüm veya ayet okunur. Allah Resûlü (sav) bazen uzun bazen orta bazen de kısa bir sure okurdu.

7. Rükûya Gidilir

Birinci maddedeki gibi eller kulak veya omuz hizasına kaldırılarak, “Allahu Ekber!” denilir ve rükûya gidilir.

“Peygamber namaza kalktığı zaman ellerini omuz seviyesini buluncaya kadar kaldırdıktan sonra tekbir getirirdi. Rükûya eğilmek istediğinde yine ellerini aynı şekilde kaldırır ve rükûdan başını kaldırdığı zaman yine ellerini aynı şekilde kaldırır ve ‘Semi Allahu limen hamideh, Rabbenâ leke'l hamd.’ derdi.” (Buhari, 738)

Rükûda eller dizi kavramalıdır:

“Allah Resûlü (sav) rükûya vardığı zaman avuçlarıyla dizlerini kavrar ve parmaklarının arasını hafif açardı.” (Buhari, 828; İbni Mace, 872)

“...Rükûya vardığı zaman dirseklerini yanlarından uzak tutardı.” (Buhari, 790; Müslim, 535)

“Allah Resûlü (sav) rükû yapınca başını (yukarı) dikmez, (aşağı da) eğmezdi.” (İbni Mace, 869)

Sırtı düz bir şekilde olur; başını ne kaldırır ne de iyice aşağı bükerek, aksine sırtına eşit gelecek şekilde tutardı. (Bu konudaki rivayetlerde Allah Resûlü’nün (sav) sırtını tamamen düz hâle getirdiği, öyle ki bir tas su konulsa tasın duracağı ve dökülmeyeceği anlatılır.) (bk. Buhari, 828; Müslim, 498; İbni Mace, 872)

• Sonra dua okunur. Bu dualardan bazıları şöyledir:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ

(Üç defa) “Azîm olan Rabbimi eksiklerden tenzih ediyorum.”

(Müslim, 772)

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ

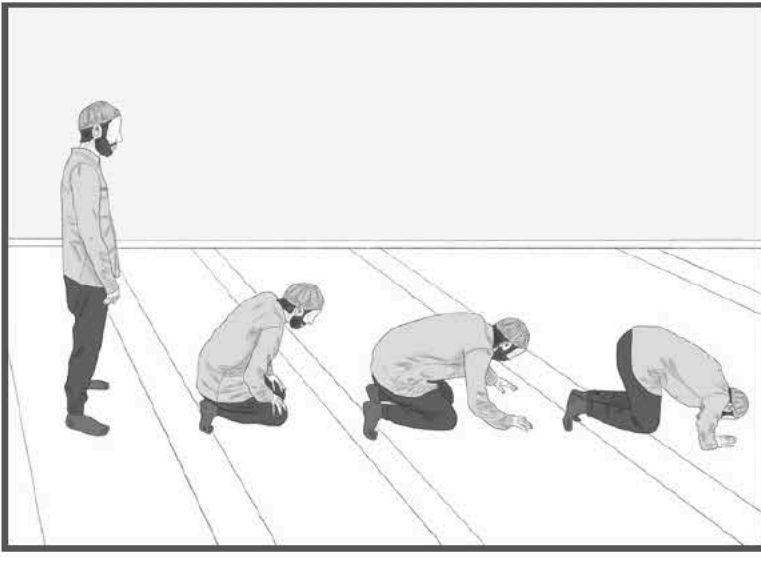
(Üç defa) “Büyük olan Rabbim ne yücedir. O’na hamdolsun.”

(Ebu Davud, 870)

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

“(O,) çokça tesbih ve takdis edilendir. (O,) meleklerin ve Ruh’un rabbidir.”

(Müslim, 487)

8. Rükûdan Kalkılır

Rükûdan kalkılır. Eller omuz veya kulak hizasında olacak şekilde kaldırılır ve şöyle söylenir:

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

“Allah, hamdedeni işitti.” (Buhari, 735; Müslim, 390)

Hemen ardından, rükûdan tam doğrulup dik durunca şu dualardan biri edilir:

رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ

“Rabbimiz sana hamdolsun.” (Buhari, 722; Müslim, 409)

اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ

“Rabbimiz olan Allah’ım! Sana hamdolsun.” (Buhari, 795)

رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُّبَارَكًا فِيهِ

“Rabbimiz! Çok, temiz ve mübarek bir hamd ile sana hamdolsun.”

“Allah Resûlü’nün (sav) arkasında namaz kılan bir adam bu sözlerle Allah’ı zikretti, Allah Resûlü namazı bitirdiğinde, ‘Biraz önce bu duayı yapan kimdi?’ diye sordu.

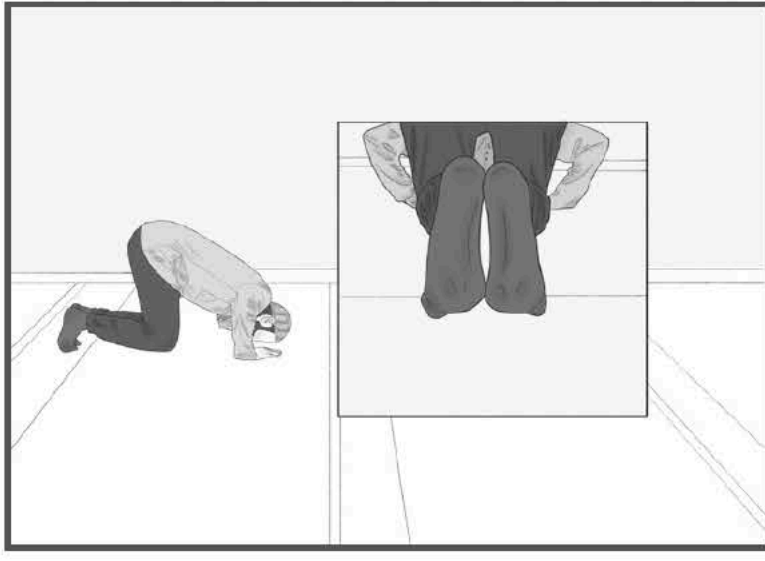
Adam kendisi olduğunu söyleyince Resûlullah (sav), ‘Otuz küsur meleğin, bunun sevabını yazmak için yarıştıklarını gördüm.’ buyurdu.” (Buhari, 799)

9. Secdeye Gidilir

“Allah Resûlü (sav), ‘Allahu Ekber!’ diye tekbir getirerek secdeye giderdi. İlk önce dizlerini, sonra ellerini yere koyardı.” (Ebu Davud, 838; Tirmizi, 268)

• Burun, alın, eller, ayak uçları ve dizler yere konulmalıdır.

“Yedi organım üzere secde etmekle emrolundum: Yüz (eliyle burnunu da işaret etti), iki el, dizler ve ayak uçları.” (Buhari, 809; Müslim, 490)

- Eller omuz hizasında veya daha açık olmalıdır. Dirsekler açık ve havada olmalı, kapalı ve yere değecek şekilde olmamalıdır.

Abdullah ibni Malik'ten (ra) şöyle rivayet edilmiştir:

“Allah Resûlü (sav) secdede iki elinin arasını açardı. Öyle ki koltuk altlarının beyazlığını görürdüm.” (Müslim, 495)

“...Öyle ki arasından bir kuzu geçmek istese geçebilirdi.” (Müslim, 496)

“Secdeye vardığında kollarını yan taraflarından uzaklaştırmak için çektiği sıkıntıdan dolayı Allah Resûlü'ne (sav) acırdık.” (Ebu Davud, 900; İbni Mace, 887)

“Hiçbiriniz kollarını köpeğin yaydığı gibi yere yaymasın.” (Buhari, 822; Müslim, 493)

“Kollarını sırtlan gibi yere yayma, avuçlarına dayan. Kollarını böğürlerinden -yan taraflarından- uzaklaştır. Böyle yaptığın zaman her organın seninle birlikte secde eder.” (Sahîhu ibni Huzeyme, 645; El-Mustedrek, 827)

- **Topuklar birleştirilmelidir.**

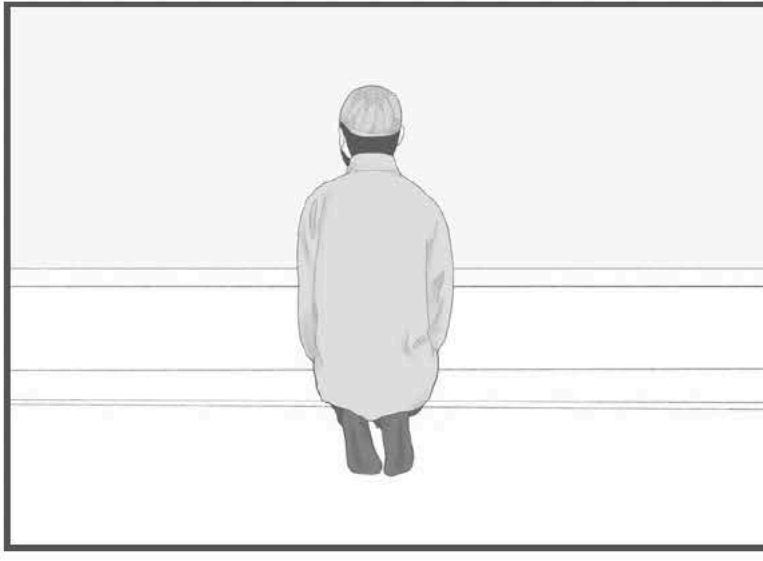
“Nebi (sav) dizlerini ve ayak parmaklarını da yere sağlamca koyar, ayaklarının ön tarafını ve ayak parmaklarını kibleye doğru çevirir (Buhari, 828), topuklarını birleştirir (Müslim, 486; Es-Sunenu'l Kubrâ, 2719) ve ayaklarını dik tutardı. Ashabına da bu şekilde yapmalarını emrederdi.” (Tirmizi, 277)

- **Kalça üstte, sırt aşağıda olmalıdır.**

Bera ibni Azib'den (ra) şöyle rivayet edilmiştir:

“Allah Resûlü (sav) ellerini yere koydu, kalçasını kaldırdı ve düz hâle getirdi. Peygamber (sav) işte böyle secde ederdi.” (Ebu Davud, 896)

“Yine o (sav), karnını kaldırıp yükseltir, pazularını yanlarından uzaklaştırırdı.” (Nesai, 1105)

Secdede -aşağıdaki örnekler gibi- sünnette varid olmuş herhangi bir dua yapılabilir:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

(Üç defa) "En yüce olan Rabbim! Seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim."
(Müslim, 772)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

"Rabbimiz olan Allah'ım! Sana hamdederek seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Allah'ım! Beni bağışla."
(Buhari, 817; Müslim, 484)

سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

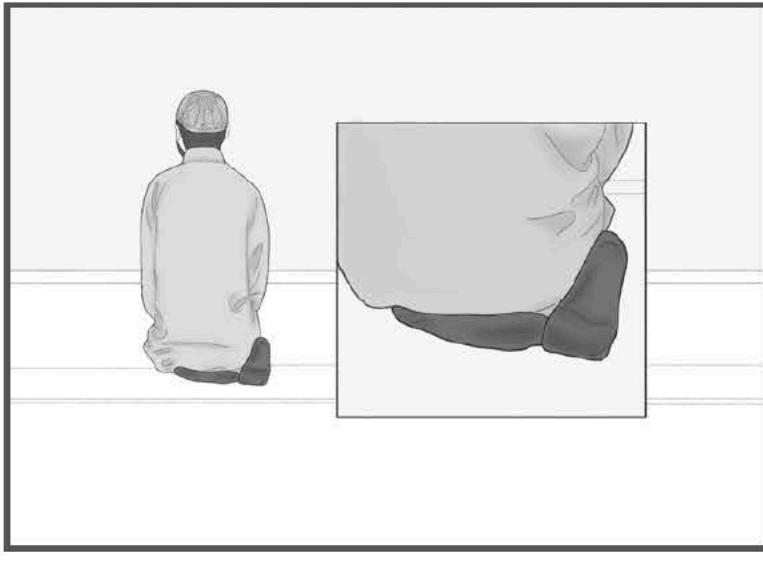
"(O,) çokça tesbih ve takdis edilendir. (O,) meleklerin ve Ruh'un rabbidir."
(Müslim, 487)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ

"Allah'ım! Gazabından rızana, cezalandırmandan affına, senden yine sana sığınırım. Sana olan övgüleri sayamam. Sen, kendini övdüğün gibisin."
(Müslim, 486)

اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَ بِكَ أَمَنْتُ، وَ لَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَ جِهِيَ لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَ صَوَّرَهُ، وَ شَقَّ سَمْعَهُ وَ بَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

"Allah'ım! Sana secde ettim. Sana iman ettim ve Sana teslim oldum. Yüzüm; kendisini yaratan ve şekil veren, kendisinde göz ve kulak açan (Allah'a) secde etti. Yaratanların en güzeli olan Allah, yüceler yücesidir."
(Müslim, 771; Nesai, 1126)

10. Secdeden Tamamen Doğrulup Bir Süre Oturulur

“Allah Resûlü (sav) tekbir getirerek başını secdeden kaldırırdı.” (Buhari, 795; Müslim, 392)

“Hiç kimsenin namazı, eklemleri yerli yerine oturacak şekilde secde etmedikçe, sonra ‘Allahu Ekber’ diyerek secdeden başını kaldırıp düzgün bir şekilde oturmadıkça tamam olmaz.” (Ebu Davud, 858)

Peygamberimizin (sav) Oturuş Şekli

a. Allah Resûlü (sav) sol ayağını yere yatırarak üzerine oturur, sağ ayağını diker, (Buhari, 827) bu ayağının parmaklarını da kibleye doğru çevirirdi. (Buhari, 828)

b. “Allah Resûlü (sav) bazen iki topuğunu da diker ve parmaklarının ucu üzerine dikilerek otururdu.” (Müslim, 536)

• Sağ el sağ baldırın, sol el de sol baldırın üzerine, avuç içleri baldıra değecek şekilde konulur.

Peygamberimizin (sav) Okuduğu Dua ve Zikirler

رَبِّ اغْفِرْ لِي رَبِّ اغْفِرْ لِي

“Rabbim! Beni bağışla. Rabbim! Beni bağışla.”

(Ebu Davud, 874; İbni Mace, 897)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي

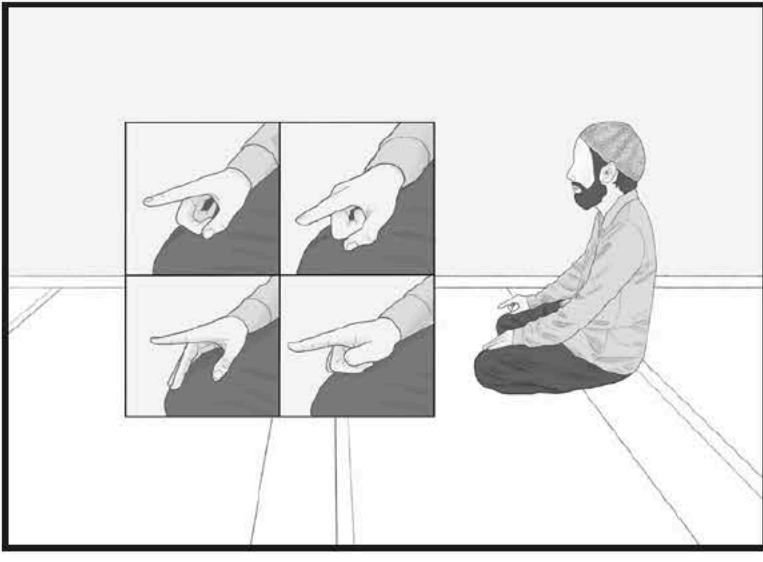
“Allah’ım! Beni bağışla ve bana merhamet et. Beni doğru yola ilet ve bana ihsan eyle. Bana afiyet ve rızık ver. Ve beni yücelt.”

(Ebu Davud, 850; Tirmizi, 284)

11. İkinci Secdeye Gidilir

Ardından tekrar tekbir getirilerek ikinci secde yapılır. (bk. Buhari, 790; Müslim, 535)

İkinci secde sonrası -birinci secdede olduğu gibi- tekbir getirilerek ikinci rekât için kıyama kalkılır.

12. İstirahat Oturuşu

Allah Resûlü (sav), ikinci rekâta kalkmadan evvel bir müddet otururdu:

Malik ibni Huveyris'ten (ra) şöyle rivayet edilmiştir:

“...Resûlullah ikinci secdeden başını kaldırdığı zaman biraz oturur ve yere dayandıktan sonra ayağa kalkardı.” (Buhari, 824)

• İkinci rekât da Fâtiha Suresi okuma, Kur’ân’dan bir bölüm okuma, rükû ve secde rükunları yerine getirilerek tamamlandıktan sonra teşehhüd oturuşu yapılır.

13. İlk Teşehhüd Oturuşu

Namazın ikinci rekâtının sonunda, iki secde arasında oturulan hâl gibi oturulur (bk. Buhari, 828). Sağ elin işaret parmağı, kibleyi gösterecek şekilde kaldırılır. Sağ elin diğer parmakları ise sünnete uygun şekilde kapatılır (bk. Müslim, 579-580; Ebu Davud, 957). Teşehhüd duası okunur:

“Allah Resûlü (sav) sol elini sol dizinin üzerine yayar, sağ elinin parmaklarını kapatır, şehadet parmağıyla kibleye doğru işaret eder ve gözünü ona dikerdi.” (Müslim, 580; Ebu Davud, 990)

• Sünnet olan, kişinin teşehhüd oturuşunda sağ el işaret parmağına bakmasıdır.

• İki rekâtlı namazlarda tek teşehhüd vardır ve bu teşehhüd, son teşehhüd usulüyle yapılır.

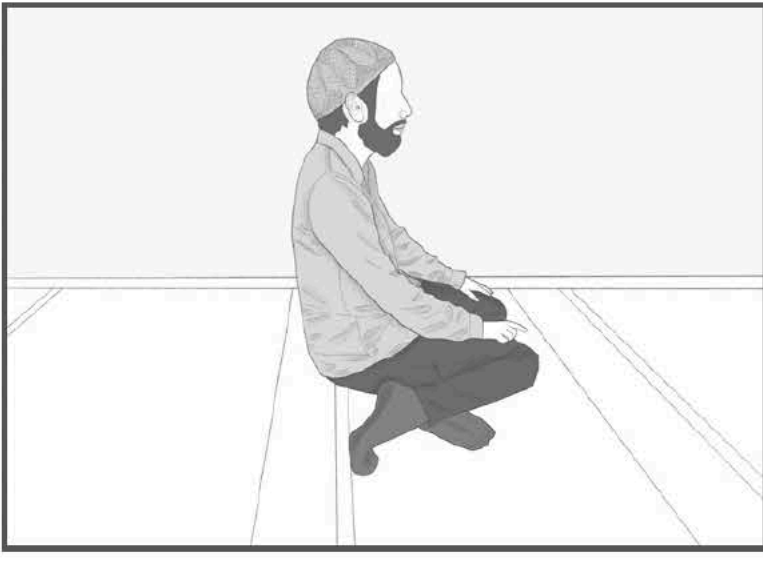
İlk Teşehhüdde Okunan Dua

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا
وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

“Selamlar, dualar ve bütün güzel şeyler ancak Allah’adır. Selam, Allah’ın rahmeti ve bereketi Nebi’nin (sav) üzerine olsun. Selam bize ve Allah’ın salih kullarının üzerine olsun. Allah’tan başka (ibadeti hak eden) ilah olmadığına şehadet ederim. Ve yine şehadet ederim ki Muhammed, O’nun kulu ve resûlüdür.” (Buhari, 835; Müslim, 402)

14. Son Teşehhüd

Namazın son rekâtında, birinci teşehhüdde oturulan hâl gibi oturulur. Ayrıca son teşehhüdde, teverruk oturuşu denilen bir oturuş şekli de şöyledir:

“Resûlullah (sav) son teşehhüdde oturduğunda kalçasını yere salıverir, ayağını tek bir yandan dışarı çıkarırdı.” (Buhari, 828)

- Teverruk oturuşu, sadece son teşehhüdde yapılır.
- Son teşehhüdde ellerin durumu ilk teşehhüdle aynıdır.

Son teşehhüdde, -aşağıdaki örneklerdeki gibi- sünnette varid olmuş herhangi bir dua yapılabilir:

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا
وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

“Selamlar, dualar ve bütün güzel şeyler ancak Allah’adır. Selam, Allah’ın rahmeti ve bereketi Nebi’nin (sav) üzerine olsun. Selam bize ve Allah’ın salih kullarının üzerine olsun. Allah’tan başka (ibadeti hak eden) ilah olmadığına şehadet ederim. Ve yine şehadet ederim ki Muhammed, O’nun kulu ve resûlüdür.” (Buhari, 835; Müslim, 402)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ،
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

“Allah’ım! İbrahim’e ve İbrahim’in ailesine salât ettiğin gibi Muhammed’e ve Muhammed’in ailesine de salât eyle. Şüphesiz sen çokça hamdedilen, şan ve şeref sahibisin. Allah’ım! İbrahim’i ve İbrahim’in ailesini mübarek kıldığın gibi Muhammed’i ve Muhammed’in ailesini de mübarek kıl. Şüphesiz sen; çokça hamdedilen, şan ve şeref sahibisin.” (Buhari, 3370; Müslim, 406)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ،
وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ

“Allah’ım! Kabir azabından, cehennem azabından, hayatın ve ölümün fitnesinden, Mesih Deccal fitnesinin şerrinden sana sığınırım.” (Buhari, 1377; Müslim, 588)

اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ
وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

“Allah’ım! Ben nefsiye çok zulmettim. Günahları ancak sen affedersin. Katından bir mağfiretle beni bağışla ve bana merhamet eyle. Şüphesiz sen, El-Gafûr ve Er-Rahîm’sin.” (Buhari, 834; Müslim, 2705)

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ مَا قَدَّمْتُ، وَمَا اَخَّرْتُ، وَمَا اَسْرَرْتُ، وَمَا اَعْلَنْتُ، وَمَا اَسْرَفْتُ، وَمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّيْ. اَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَاَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

“Allah’ım! Yaptığım ve yapacağım, gizli ve aşikâr işlediğim, israf ettiğim ve benden daha iyi bildiğin günahlarımı bağışla. Sen mukaddim/öne alan ve muahhirsin/geciktirensin. Senden başka (ibadeti hak eden) ilah yoktur.” (Müslim, 771)

اَللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ عَلٰى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

“Allah’ım! Seni zikretmek, sana şükretmek ve sana güzelce ibadet etmek için bana yardım et.” (Ebu Davud, 1522; Nesai, 1303)

15. Selam Verilir

Allah Resûlü (sav) sağ tarafına, yanağı gözükünceye kadar dönerek şöyle derdi:

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ

Ardından sol tarafına yine yanağı gözükünceye kadar döner ve tekrar ederdi:

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ (Ebu Davud, 996; Tirmizi, 295)

• Kişi bu duaları bilmesese bile namaza başlamalı, zaman içinde duaları öğrenmeye gayret etmelidir. Çünkü namazı terk etmenin hiçbir mazereti yoktur:

“Kişi ile küfür arasında namazın terki vardır.” (Müslim, 82; Ebu Davud, 4678)

Abdullah ibni Şakik’ten (rh) şöyle rivayet edilmiştir:

“Muhammed’in (sav) ashabı namazın terki dışında, diğer amellerden birinin terkinin küfür görmezlerdi.”(Tirmizi, 2622)

Ebu Derda’dan (ra) şöyle rivayet edilmiştir:

“Namazı olmayanın imanı olmaz.” (Ta’zîmu Kadri’s Salâ, Mervezî, 946)

Namazın ahkâmı, önemi ve hükmü hakkında detaylı bilgi edinmek için karekodu okutabilirsiniz.

